

CRÂMPEIE DE ... MEMORIALISTICĂ SCRISOARE CĂTRE NIMENI

Bună. Eu sunt același nemuritor de rând care aspiră la nemurire! Drumul vieții mi-a rezervat multe urcușuri și coborâșuri pe care le-am trecut cu vederea... până acum... De ce a trebuit să fie acum? De ce a fost nevoie ca tocmai acum norii de ploaie să se înmulțească, iar pe solul însetat de durere și nepăsare să cadă stropi din ce în ce mai mari? Nu pot să-mi dau seama, dar pot presupune că acei nori sunt gândurile mele cele mai ascunse, gata-gata să iasă la iveală într-o noapte cu lună neagră, iar stropii de ploaie s-ar părea că reprezintă lacrimile unui suflet părăsit ce-și cântă fericirea... E un pic ciudat cum poate cineva să alunge toate ploile din viața ta, e un pic ciudat cum e de ajuns doar o secundă să o vezi, iar zâmbetul să-ți răsară pe față și e și mai ciudat cum o secundă fără ea te face să crezi că bucuriile la care aspiři se distrug una câte una, până când ajungi să realizezi că nu mai ai pentru ce trăi și „îți aștepți cuminte apocalipsa”. Te-ai gândit vreodată cât poți să însemni tu pentru mine? Te-ai gândit vreodată că eram hotărât să-mi dedic întreaga viață ție, sperând că într-o zi mă vei ajuta să găsesc ceea ce caut dinaintea vieții mele..., din vremuri când sentimentul durerii nu era cunoscut, iar pe pământ cădeau doar stropi de ploaie?... M-ai dezamăgit, dar o iau de la capăt..., eu și ploaia, ploaia și eu, ploaia și întunericul, întunericul și eu... Da, ploaia și întunericul, doi prieteni de nădejde... Noaptea când mă plimbam desculț pe un drum de cioburi ce nu-mi rănesc tălpile, ci îmi stimulează gândurile... Noaptea când stăteam sub cerul cu lună neagră și-mi ziceam: „Urăsc ziua când te-am întâlnit, urăsc momentele când mă făceai să râd, urăsc că am avut încredere în tine, dar cel mai mult urăsc faptul că nu pot să te urăsc nicicum.”

Bogdan-Lucian Guțu - clasa a XI-a C 8 Report